

A-mbătrânit și timpul...

Camelia Ardelean

A-mbătrânit și timpul fără vârstă,
Se adâncesc și norii-n aspre ploi.
Spălați de vechi păcate și noroi,
Ne cernem stropi de cer într-o batistă.

Plecând cu sufletu-n cantonamente,
Ni-l mai izbim de zidul vieții-n doi,
Fâșii din el se-adună-n mușuroi,
Se-mpart și clipele pe sortimente.

Ne agățăm de lume ca de aer,
Împresurați de-atavice stihii
Și-nspăimântați de crude veșnicii,
Ne-nfășurăm pe trup al sorții caier.

De ne-ar lăsa destinul diabolic
Frânturi de vise scoase la mezat!
Cu șovăieli să le fi cumpărat,
Tot am dori un răsărit bucolic.

A-mbătrânit și timpul, ce eroare!
Dar alergând spre Marele Final
Pe un traseu obscur, original,
Ne cramponăm în propria lentoare...